SERVICIUL SILVIC AL ADMINISTRAŢIEI POLITICE A BUCOVINEI. INSPECTORUL DE PĂDURI

OVIDIU BÂTĂ

Der Forstdienst der Bukowiner politischen Verwaltung. Der Forstinspektor

(*Zusammenfassung*)*

Aufgrund des Erlasses des k. u. k. Ministeriums für Landwirtschaft Nr. 7 279 vom 13. Januar 1871, veröffentlicht im k. u. k. Regierungsblatt Nr. 437 vom 20. Januar 1871, wurde in der Bukowina eine Stelle für einen Forstinspektor gegründet. Die Verantwortung und das Einflussgebiet des Forstinspektors waren in 21 Abschnitten dargestellt. Die Anstellung des Inspektors war infolge einer öffentlichen Prüfung und auf Vorschlag des Landespräsidenten und des Ministeriums für Landwirtschaft möglich. Die Grundaufgaben dieser Forstbehörde waren die Leitung und Kontrolle aller durch den Forstgesetz von 1852 festgestellten Waldarbeiten. Weiter musste der Forstinspektor den politisch-administrativen Behörden einen Bericht über die Lage der Bukowiner Wälder erstatten. Dem 2. Abschnitt gemäss musste der Forstinspektor die Beachtung der Forstgesetze überwachen, die Waldbesitzer über die Förderung des Forstwesens belehren, die Evidenz aller Vorschläge und Meinungen hinsichtlich der Waldbewirtschaftung halten und dem Landesausschuss zur Kenntnis bringen, welche Massnahmen für sein Tätigkeitsbereich nötig waren.

Schlüsselwörter und -ausdrücke: Bukowina, Wald, Forstschutz, politische Verwaltung, Forstinspektor, Forstkenntnisse, Waldpflege und -konsevierung.

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în Bucovina era în vigoare *Legea de păduri s. selbe*, promulgată prin *Patenta împărătească din 3 decembrie 1852*, lege elaborată în acord cu cele mai noi puncte de vedere ale economiei politice.

Autorităţile administrative întâmpinau greutăţi în aplicarea *Legii de păduri* din 1852 din cauza lipsei unor organe tehnice speciale, situaţie în care se găseau mai toate provinciile Monarhiei. O parte considerabilă dintre normele legislative – mai ales cele prin care proprietarul de păduri era supus, în privinţa gestiunii, unui control din partea statului –, au rămas literă moartă. În timp, necesitatea angajării

* Traducere: Ştefăniţa-Mihaela Ungureanu.

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

de organe forestiere politice a fost abordată cu multă seriozitate. În unele dintre provinciile Monarhiei au existat încercări de organizare în domeniul silvic înainte de 1871, an în care, în toate provinciile Monarhiei, au fost angajați inspectori silvici[1].

În baza Ordinului Ministerului c. c. de Agricultură, nr. 7 270, din 13 ianuarie 1871, s-a înființat în Bucovina un post de inspector silvic al Țării.

În conformitate cu Ordinul ministerial, *Publicația Guvernului Țării c. r.*, nr. 437, din 20 ianuarie 1871 – apărută în „Foaia legilor și ordinăciunilor pentru Ducatul Bucovina", anul 1871, bucata II, editată și trimisă în 28 ianuarie 1871 – anunța instituirea unui post de inspector de păduri pentru Ducatul Bucovinei – „spre executarea *Legii de păduri* precum și spre propășirea culturii de păduri, a cărui stare oficioasă și cerc de lucrare se conține în hotărârile următoare, a căror publicare se face aici" –, inspector „care avea asupra sa toate agendele politice privitoare la silvicultură"[2]. Pentru președintele Țării semna consilierul guvernamental Iosif cavaler de Ettmayer-Adelsburg.

Hotărârea asupra „stării oficioase și a sferei de lucru a inspectorului de păduri" cuprindea 21 de articole.

Numirea inspectorului de păduri se făcea în urma unui concurs public și la propunerea președintelui Țării prin Ministerul de Agricultură.

În Statul de personal al Guvernului Țării, inspectorul de păduri era situat în clasa de rang VIII, cu un salariu anual de 1 200 de florini, salariu care se putea mări din cinci în cinci ani cu câte 100 de florini, dar să nu depășească suma de 1 800 de florini. Pentru deplasări în teren în interes de serviciu, inspectorul de păduri avea alocată suma de 800 de florini anual.

Atribuțiile majore ale acestui organ silvic erau îndrumarea și controlul tuturor lucrărilor impuse de *Legea de păduri* și informarea autorităților politico-administrative asupra stării pădurilor din Bucovina.

În esență, sfera de lucru a inspectorului de păduri se extindea, conform art. 2, asupra: supravegherii respectării și aplicării legilor de păduri; supravegherii stării pădurilor; îndemnării și instruirii proprietarilor de păduri în scopul propășirii în cultura forestieră; ținerii în evidență clară și a consemnării necesare dregătoriilor politice; propunerilor și părerilor în privința gospodăririi silvice; consilierii Guvernului Țării în privința măsurilor administrative necesare în teritoriul său de activitate.

Pentru a-și putea îndeplini rolul de organ consultativ al autorităților provinciale, inspectorul de păduri era obligat să viziteze odată pe an pădurile din Bucovina – activitatea inspectorului în teren („în feliuritele părți ale țării") urma să se desfășoare „din primăvară până adânc în toamnă" –, să se informeze asupra

[1] Eugen Guzman, *Silvicultura și industria silvică*, în vol. *Geschichte der österreichischen Land- und Forstwirtschaft und ihrer Industrien 1848–1898. Suplementband. I. und II. Hälfte*, Wien, Commissionsverlag Moritz Perles, 1901, p. 106.

[2] *Ibidem.*

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

stării lor, să constate mersul lucrărilor de amenajare și să ia măsuri utile în vederea aplicării *Legii de păduri* în concordanță cu situația întâlnită în teren. Inspectorul putea face propuneri de sine stătătoare și motivate Căpităniei și Guvernului Țării în privința acelor măsuri care corespundeau situației locale pentru aplicarea legilor silvice, precum și pentru „asigurarea și înaintarea culturii de pădurărit".

Pe lângă cercetările regulate, inspectorului i se puteau impune, din partea Guvernului Țării, în orice timp, și cercetări în scopuri speciale.

În privința pădurilor de protecție, inspectorul silvic, împreună cu organele silvice și administrative locale – primari comunali, angajați ai Administrației financiare a statului, mari proprietari, alte persoane private –, trebuia să le identifice și să ordone aplicarea și respectarea regimului de protecție prevăzut în dispozițiile articolelor 6 și 7 din *Legea de păduri* sau să impună executarea împăduririlor necesare pe terenurile degradate sau amenințate a se degrada.

În ceea ce privea autorizațiile de despăduriri, acestea se acordau numai pe baza avizului dat de inspectorul silvic.

Sarcina obligatorie a inspectorului era aceea de a îndemna, povățui, sprijini și instrui pe proprietarii de păduri asupra modalităților practice de aplicare a măsurilor silvice pentru a asigura și ameliora culturile forestiere, mai ales în pădurile comune și ale comunelor.

Scopul activității inspectorului de păduri era, în special, acela de a instaura o gospodărire silvică ordonată, întemeiată pe continuitate, pe studii de amenajamente și pe lucrări tehnice care să asigure o bună îngrijire și conservare a pădurii. În această privință, inspectorul avea atribuția de a controla dacă proprietarii de păduri dispun de personal de specialitate suficient și competent spre a supraveghea executarea tehnică a lucrărilor în pădurile comunale și particulare.

Prin „o înrâurință prudentă", inspectorul avea datoria de a observa și a influența în bine mersul lucrărilor de regulare și răscumpărare a servituțiilor în spirit de dreptate și echitate socială, în conformitate cu dispozițiile din *Patenta împărătească din 5 iulie 1853*[3].

Inspectorului de păduri îi revenea și datoria de a promova și răspândi cunoștințele silvice și de a verifica, prin examene publice, gradul de specializare în domeniu a personalului silvic.

În atribuțiile inspectorului era și ținerea unei evidențe statistice regulate a pădurilor de toate categoriile, prestarea de asistență tehnică în gospodărirea și administrarea pădurilor bucovinene, înființarea mapelor/hărților de păduri din diferite zone.

Pentru a-și îndeplini toate aceste îndatoriri, inspectorul de păduri era în legătură nemijlocită – verbal sau în scris, sub semnătură și sigiliu propriu –, cu toate dregătoriile, primăriile și cu alte organe publice, cu societățile de agricultură,

[3] Dată pentru toate țările Imperiului, *Patenta împărătească* – publicată în limba germană în „Foaia legilor imperiale", bucata XLII, nr. 130, emisă la 14 iulie 1853 și în limba română în „Foaia Guvernului Țării pentru Ducatul Bucovina", bucata XII, partea I, emisă și trimisă în 29 mai 1854 – stabilea „dispozițiile despre regularea și răscumpărarea drepturilor de a tăia lemne, de a paște în pădure și a se bucura de alte produse selvane, [illegible]".

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

cu proprietarii de păduri cărora le adresa întrebări, le cerea rapoarte şi le aducea la cunoştinţă constatările făcute şi propunerile sale.

În timpul deplasărilor sale oficiale, inspectorul nu avea împuternicirea să dea porunci, să facă opriri sau să ia decizii, acestea rămânând în competenţa dregătoriilor. Numai în cazul în care constata o situaţie deosebită, situaţie care necesita o dispoziţie imediată luată la faţa locului, era îndreptăţit inspectorul să ia măsurile amintite mai sus, dar trebuia să raporteze şi să motiveze despre aceasta dregătoriei competente.

În fiecare an, inspectorul de păduri trebuia să înainteze Guvernului Ţării un raport detaliat asupra stării pădurilor, asupra măsurilor administrative ce trebuiau luate, asupra activităţii sale. Raportul era comunicat Ministerului de Agricultură şi Comitetului Ţării şi publicat în întregul său – „cu deplinătate cât mai acurată" –, prin ţară.

După anul 1876, numărul personalului de control şi supraveghere a activităţilor silvice a crescut. Dacă în 1871 era un inspector silvic al Ţării, în anul 1875 lui i s-a mai adăugat un comisar silvic, un silvicultor ajutor şi doi brigadieri.

În anul 1880, numărul brigadierilor silvici a crescut la cinci, iar în anul 1884 inspectorul silvic era ajutat de doi comisari de inspecţie, doi ajutori de inspecţie şi cinci brigadieri silvici.

În anii 1897 şi 1898, numărul brigadierilor silvici a crescut la şapte, ulterior fiind înfiinţat şi un post de practicant. S-a schimbat şi titlul ajutorilor silvici de inspecţie în cel de „comisari silvici de inspecţie clasa II", iar comisarii silvici au devenit „comisari silvici clasa I"[4].

Temporar, între anii 1884 şi 1892, au fost angajaţi ca şi comisari de inspecţie şi unii administratori silvici şi domeniali, agenţi din corpul Administraţiei pădurilor statului şi ai Fondului Religionar[5].

Inspectorul silvic şi cei trei silvicultori tehnici aparţineau Statului general al funcţionarilor politici de silvicultură. În rangul funcţionarilor statului, inspectorul silvic făcea parte din clasa VI, VII sau VIII, silvicultorii tehnici ataşaţi lui, din clasa VIII, IX sau X.

Acestor agenţi silvici le-a fost încredinţată inspecţia celor trei circumscripţii politice care îşi aveau reşedinţele la Storojineţ, Câmpulung Moldovenesc şi Vijniţa; în anul 1900, s-a mai înfiinţat un post de comisar silvic de inspecţie, cu sediul la Rădăuţi[6].

Suprafeţele supuse regimului silvic şi încredinţate acestor agenţi însumau 85 000 ha (Storojineţ), 286 600 ha (Câmpulung) şi 76 000 ha (Vijniţa)[7], adică un total de 447 600 ha, suprafaţă conformă cu revizuirea din 1898[8].

[4] Eugen Guzman, *op. cit.*, p. 106.
[5] *Ibidem*, p. 107.
[6] *Ibidem*.
[7] *Ibidem*.
[8] Radu Ichim, *Istoria pădurilor şi silviculturii din Bucovina*, Bucureşti, Editura Ceres, 1988, p. 11.

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

Prin instrucțiunile emise în 1873 și 1895, serviciul acestor organe politice de inspecție silvică a fost reglementat din toate punctele de vedere, astfel încât agenții silvici să-și poată îndeplini misiunea lor cu seriozitate.

Publicăm, în acest tom al periodicului „Analele Bucovinei", *Hotărârea Guvernului Țării c. r.*, nr. 437, din 20 ianuarie 1871, privitoare la numirea unui inspector de păduri pentru Ducatul Bucovinei, după textul în limba română din „Foaia legilor și ordinăciunilor pentru Ducatul Bucovina", anul 1871, bucata II, editată și trimisă în 28 ianuarie 1871, urmărind să introducem în circuitul științific un document care prezintă importanță pentru cunoașterea evoluției legislației silvice și a gospodăririi pădurilor din Bucovina sub stăpânirea austriacă.

În pregătirea pentru tipar a textului am respectat normele ortografice și de punctuație stabilite de Academia Română. Am păstrat, cât mai mult cu putință, regionalismele și formele fonetice regionale specifice graiului bucovinean.

Intervențiile noastre în text și asupra aparatului critic, acolo unde acestea s-au impus, sunt marcate prin paranteze pătrate. Explicarea științifică a regionalismelor din graiul bucovinean se face de către noi, după lucrările lexicografice actuale de referință.

„Foaia legilor și ordinăciunilor pentru Ducatul Bucovina",
anul 1871, bucata II
Edat și trimis în 28 ianuarie 1871

2

Publicare a Guvernului Țării c. r. din 20 ianuarie 1871, Nr. 437,
privitoare la numirea unui inspector de păduri pentru Ducatul Bucovinei.

Conform emisului Ministerului c. r. de Agricultură din 13 ianuarie 1871, Nr. 7 270, se va numi pentru Ducatul Bucovinei un inspector de păduri spre executarea *Legii de păduri* precum și spre propășirea culturii de păduri, a cărui stare oficioasă și cerc de lucrare se conține în hotărârile următoare, a căror publicare se face aici.

Pentru președintele c. r. al Țării:
c. r. Consilier guvernial:
Iosif cavaler de Ettmayer-Adelsburg

Hotărâri
asupra stării oficioase și sferei de lucrare a inspectorului de păduri,
care se va numi pentru Ducatul Bucovinei

§ 1

Inspectorul c. r. de păduri care se va numi pentru Ducatul Bucovinei se hotărăște pentru Statul Guvernului c. r. din Cernăuți și se înșiră în clasa a opta de dietă.

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

Acesta are un salariu anual de 1 200 de florini care se va mări din cinci în cinci ani cu câte una sută de florini, însă să nu întreacă suma de 1 800 de florini, şi un salariu anual pentru călătorii de 800 de florini.

Numirea sa se face pe temeiul unei escrieri de concurs public şi pe propunerea preşedintelui de Ţară prin Ministerul de Agricultură.

§ 2

Sfera de lucrare a inspectorului de păduri are, în cele fiinţiale [în esenţă], să se extindă asupra privegherii executării legilor de păduri în toate părţile sale, asupra privegherii stării pădurilor, asupra înpentenirii[9] şi înstruării [instruirii] spre scopul propăşirii în cultura pădurăritului, asupra ţinerii în evidenţă a privirii şi consemnării trebuincioase dregătoriilor politice, asupra propunerilor şi părerilor în privinţa pădurăritului şi, în urmă, asupra consiliului ajutător care are să-l dea Guvernului Ţării în privinţa tehnicei pădurăriale după întinsul mandatelor lui.

§ 3

Timpul din primăvară până adânc în toamnă are să-l întrebuinţeze acesta, de regulă, pentru călătorii şi petrecere în feluritele părţi ale ţării cu scopul de a priveghea nemijlocit starea pădurilor. Aceste cercetări regulate şi petreceri în părţile singurite[10] a[le] ţării sunt de a se întocmi astfel ca să se restaureze treptişiu [treptat] întocmirile pădurăriale după măsura instrucţiunii acesteia în ţinuturile singurite şi mai departe, încât este aceasta de cerut, să se privegheze prin cercetări următoare să se îndeplinească şi să se îndrepte. Planul de cercetare este de a se propune în lucrul lui principal Guvernului spre aprobare şi este acestuia de raportat fiecare cercetare, întâmplare fiinţială şi rezultat. Timpul sosirii în ţinuturile singuratice este de a se face cunoscut, de regulă, înainte Căpităniei districtuale şi prin aceasta comunelor şi proprietarilor mai mari de păduri.

Afară de aceste cercetări regulate, se pot impune inspectorului de păduri, în orice timp, încă şi cercetări anumite pentru scopuri speciale din partea Guvernului Ţării. Aceste cercetări are să le facă inspectorul de păduri din adaosul sus-numit pentru călătorii, fără altă pretensiune [pretenţie, solicitare] de desdaunare.

§ 4

Pentru călătoriile comisionale în afaceri de partide private, inspectorul de păduri are dreptul de a face pretensiuni la dietele şi spezele de călătorii sistemizate [organizate] şi contribuite din partea partidelor. Însă întrebuinţarea în atari comisiuni ţinutale să se aducă în legătură, încât este aceasta cu putinţă fără de primejduirea unui interes privat sau public, cu cercetările comune. (§ 3.)

[9] [În text, termenul „înpentenire" credem că are sensul verbului *a (se) împământeni*, intranz. 1) a se stabili, integrându-se în viaţa localnicilor; a prinde rădăcini. 2) fig. (despre obiceiuri, idei, legi etc.) a intra adânc în uz; a deveni obişnuit; a se înrădăcina].

[10] [*Singur* alnic].

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

Astfel de cercetări ale inspectorului de păduri sunt încă de a se împărţi aşa ca prin aceasta să nu se stingherească întrebuinţarea sa pentru alte datorinţi [îndatoriri] ale serviciului.

§ 5

Inspectorului de păduri îi stă în putere de a face propuneri de sine stătătoare şi motivate atât Căpităniei cât şi Guvernului Ţării în privinţa acelor măsuri care corespund împrejurărilor locale spre executarea legilor de pădurărit precum şi spre asigurarea şi înaintarea culturii de pădurărit şi sunt supuse înrâurinţei[11] amintite dregătoriilor politice, direct sau indirect.

§ 6

Inspectarea lucrărilor pe la căpităniile districtuale în afaceri pădurăriale se va face de inspectorul pădurilor după măsura demândelor[12] primite îndeosebi din partea Guvernului Ţării.

§ 7

Prin atragerea şi ajutorarea puterilor locale, mai ales a antistilor comunali, apoi a persoanelor de servici a erariului[13] aflătoare în ţară, a proprietarilor mari, a comunelor şi altor persoane private, să se afle acele părţi de păduri pentru care să se prescrie – din cauza poziţiei lor pe un pământ uşor, pe râpe poncişe[14] sau ape periculoase sau la marginile cele mai de sus a crescerei de lemn, precum şi spre asigurarea în contra influenţei stricăcioase a naturii, mai ales a lavinelor[15], a rumperilor de stânci sau de pământ şi a năruirilor, ape mari şi altele de asemenea –, o tratare anumită şi specială de pădurărie în §§ 6 şi 7 ale *Legii de pădurărit* sau să se orânduiască o tratare specială de pădurărit, conform § 19.

În acelaşi mod şi prin astfel de cercetări locale, să se afle acele părţi de păduri în care s-au întâmplat devastări de păduri (§ 4 al *Legii de pădure*) precum şi acelea în care are să se afle, după §§ 2 şi 3 ale *Legii de pădure*, cultură nouă unde se poate da încuviinţarea politică spre schimbarea culturii scoposite[16] sau îndeplinite.

În privinţa culturii noi ce are să afle loc sunt de a se considera mijloacele prin care se poate aceasta executa într-un mod amăsurat[17].

[11] [*Înrâurire, înrâuriri*, s. f., influenţă, putere, autoritate].

[12] [*Demândá -d, -át*, vb., a porunci, a ordona. Este format pe baza fr. *demander*, it. *dimandar*. Aici cu sensul de poruncă, ordin].

[13] [*Erariu*, s. n., Administraţia financiară a statului, visterie, în organizarea administrativă a Imperiului Austro-Ungar].

[14] [*Ponciş, -i, poncişă, -e*, (pop.) despre forme de relief, foarte înclinat, abrupt, pieziş].

[15] [*Lavină, -e*, s. f., masă mare de zăpadă care se desprinde din munţi ūi se prăbuşeşte la vale; avalanşă. Din germ. *Lawine*, it. *lavina*].

[16] [*Scoposit, -ţi, scopositá, -e*, adj., (reg.) proiectat, plănuit].

[17] [*Amăsurat*, adj., (germanism) după măsură, adecvat, conform, corespunzător, potrivit, recomandat. Mo

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

§ 8

Totodată cu mijlocirea obiectelor însemnate în § 7, să se hotărască pentru obiectele singuratice pe calea tratării în faţa părtinitorilor pe baza unei învoieli sau, unde aceasta nu poate afla loc, pe baza unei decizii politice propusă de inspectorul de păduri la instanţa cuvenită, tratarea anumită sau specială a pădurilor referitiv curăţirea, şi să se încredinţeze organe speciale întrebuinţându-se cât mai mult puterile locale (antisti[18] comunali, pădurari respicienţi[19] de pădure) ş. m. d. cu privegherea executării încât poate sta aceasta în legătură cu alte dătorinţi a chemării lor şi poate afla loc cu consensul cerut stăpânilor referitivi sau al organelor prepuse.

Încât privegherea nu cere ştiinţi [cunoştinţe] tehnice pădurăriale speciale, se poate încredinţa aceasta cu înstruare [instruire] corespunzătoare şi cu mărginirile [limitările] sus-amintite şi altor organe ale privegherii publice: jandarmilor, priveghetorilor de şosele şi altora. După propunerea inspectorului de păduri, se pot încredinţa cu mijlocirea de atari obiecte de păduri şi cu propuneri mai departe şi alte organe de pădure.

§ 9

Inspectorul de păduri este îndatorit[20] de a îndemna şi de cu îndemnarea a sprijini puternic toate acele măsuri care ţin de competenţa antistilor comunali, a reuniunilor de agricultură, a administrărilor silvane sau a proprietarilor de păduri înşuşi şi care se arată de trebuinţă şi de dorit inspectorului de păduri faţă cu observările sale în decursul călătoriei spre asigurarea şi înaintarea culturii silvane, mai ales în pădurile comune şi ale comunelor. Lucrul de căpetenie constă aici în o înrâurire încurajatoare, mişcătoare şi învăţătorială asupra lucrării proprii a părtinitorilor, pentru care au să dea direpciune privegherea personală precum şi puterea proprie în cercările şi întrebuinţarea a tuturor motivelor.

Asupra executării atarelor măsuri are inspectorul de păduri de a cere, din timp în timp, raportări de la persoanele părtinitoare sau de la persoanele anume numite de dânsul şi de a îndemna pe lângă relaţia gurală [verbală] cu ocazia cercetărilor, încât se poate ascepta [aştepta] un rezultat şi scrisual [în scris].

§ 10

Inspectorul pădurilor are la cercetările sale mai ales de a înrâuri într-acolo ca să se câştige spre executarea măsurilor cumpenitoare silvane în păduri comunale sau private, pentru introducerea unei economii regulate şi stătătoare, pentru stabilirea de planuri economiale, pentru executarea tăieturilor extinse de lemn spre producerea de lemn în păduri comunale, pentru cultura nouă şi statoriri de

[18] [*Antist*, s. m., primar].
[19] [*Respicient*, s. m., supraveghetor].
[20] [*Îndato*

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

lanuri de cruţat şi îngrădiri, de drumuri de păduri, poiene de plantage [plantare] de copaci, pentru obţinerea de seminţuri şi pentru cumpărarea şi vinderea de seminţuri şi plante şi tot aşa pentru păzirea pădurilor personalul trebuincios pentru economia şi paza pădurărială. Spre acest scop are el să lucreze, cât se poate, întru acolo ca astfel de persoane nedependente să se tocmească prin comune şi proprietarii de păduri să câştige spre aceasta persoane potrivite, să mijlocească la învoieli sau să le îndemne.

§ 11

Inspectorul pădurilor este încă îndatorit de a păzi referinţele de curăţire şi regularea urmată prin operăciunea desdaunării pământului, rezultatele ei, împiedicările care s-ar naşte şi adaosurile trebuincioase spre restituirea referinţelor libere de proprietate şi a proprietăţilor economice bine organizate. Mai ales este trebuinţă de a-şi aţinti privirea atât la mijlocirea de împăcare spre desdaunarea servitutelor regulate, la îndrumarea atarelor împăcări prin o înrâurinţă prudentă atât asupra celor îndreptăţiţi cât şi asupra celor îndatoriţi, la îndemnarea spre a schimba pământul şi la învoirea sau restituirea complexelor de păduri bine arondate, economice şi bine situate, la facerea planurilor de economie în pădurile înrolate. (§ 9 al *Legii de pădure*).

§ 12

În asemenea mod trebuie de purtat multă grijă de pădurile comunelor şi ale comunităţilor, atât spre orânduiala proprietăţilor precum şi spre reînfiinţarea unei administrări regulate şi a unei economii durabile şi cât se poate lucrative, precum şi spre înfiinţarea serviciului trebuincios pentru păzirea pădurilor.

Ce se atinge de pădurile mai mici, inspectorul de păduri va înrâuri asupra formării de societăţi pentru scopuri felurite ce au să se ajungă pe calea asociaţiilor.

§ 13

Inspectorul de păduri trebuie să aibă ştiinţă de depozitele pentru adusul lemnelor aflate în ţinuturile singurite, el va înrâuri, prin proprietarii de păduri, asupra îndreptării acestora, asupra evitării primejdiilor produse prin acestea, asupra înfiinţării pentru adusul lemnelor a depozitelor regulate şi durabile care înlesnesc întrebuinţarea durabilă a pădurii, fie prin mijlocirea banilor publici îngăduiţi [destinaţi] spre aceasta sau pe calea de asociaţie, şi de-a ajuta mai ales comunele şi asociaţiile spre înfiinţarea institutelor de astfel de mari.

§ 14

Inspectorul de păduri este îndatorit de a înrâuri asupra înaintării învăţământului de pădurărit precum şi asupra răspândirii ştiinţelor forestiere în ţară în tot modul amăsurat. Totodată, este el îndatorit de a fi de faţă la examenele forestiere de s

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

§ 15

Inspectorul de păduri este îndatorit de a refera [a se raporta] asupra bucăţilor care se ţin de agendele forestiere, asupra propunerilor, deciziilor ş. a. care se dau din partea Guvernului Ţării.

În iudecătură [judecata] asupra stricăciunilor de păduri se poate cere de la dânsul, în cazuri cumpănitoare [serioase], părerea sa; tot aşa trebuie să i se comunice spre ştiinţă deciziile făcute de Guvernul Ţării, referiţiv de instanţele mai înalte.

§ 16

De competenţa inspectorului de păduri ţine şi conlucrarea lui la înfiinţarea unei statistici forestiere, mai ales la reînfiinţarea şi la ţinerea în evidenţă a unui prospect statistic asupra pădurilor statului, a comunelor, a comunităţilor şi a persoanelor private în ţară; asupra îngreuerii şi economisirii lor, după putinţă şi a capitalului de lemn şi a aducerii de folos, a schimbărilor anuale prin arondări şi a plantagelor [plantării] noii aşezări forestiere (§ 2 al *Legii de păduri*), mai departe asupra lanurilor de păduri anual tăiate şi asupra mulţimei [cantităţii] de lemn câştigate, asupra depozitului de lemn atât în târgurile mai mari cât şi în alte ţări, cu privire la feluritele mijloace de transport, asupra întrebuinţării lemnului cu privire la feluritele moduri de întrebuinţare, în scurt asupra tuturor momentelor şi stării pădurii atât pentru sine, cât şi în privinţa celorlalte ramuri a[le] culturii pământului; în asemenea mod şi cauza spre înfiinţarea mapelor [hărţilor] de păduri din feluritele ţinuturi.

§ 17

Inspectorul de păduri are mai ales să lucreze într-acolo ca să se facă consemnări acurate[21] asupra tratării anumite a pădurilor subordonate conform §§ 6 şi 7 ale *Legii forestiere*, asupra închiderii pădurilor conform § 19 al *Legii forestiere*, precum şi asupra cultivării de desnou [din nou] a pădurilor conform §§ 2 şi 3 ale *Legii de pădurărit* la fiecare căpitănie după formularele făcute asupra acestora şi ca să se ţină în evidenţă curgătivă [fluentă, cursivă, clară]; tot aşa are el de a priveghea şi executarea orânduirilor politice referiţire [referitoare].

§ 18

Inspectorul de păduri este îndreptăţit, în scopul oficiului său, de a intra în tratare nemijlocită cu toate dregătoriile, antistiile [primăriile] şi cu alte organe publice, cu societăţile de agricultură precum şi cu proprietarii de păduri şi slujitorii lor în ţară şi anume gural sau scrisual cu purtarea unui sigiliu propriu, de a face întrebări, de a cere rapoarte ş. a., de a împărtăşi observări făcute şi propuneri; tot

[21] [*Acurat*, *-ţi*, *acurată*, *-e*, adj., (înv.) lucrat cu îngrijire, îngrijit, exact, precis, corect. Din germ. *akkurat*, it

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

așa sunt obligate toate dregătoriile de a-i da după putință sau de a-i procura cele cerute și de a merge mână în mână cu dânsul îndecomun în lucrătivitatea[22] sa.

Asupra cercetărilor de păduri care au să se facă, sunt de înștiințat proprietarii de păduri sau personalul lor de serviciu, la păduri mai mici însă mai înainte antistiile, și sunt de invitat ca să ia parte la acestea.

În privința corespondenței inspectorului de păduri cu dregătorii și persoane private, Guvernul are, în tot timpul, dreptul de a le vedea. Tot așa sunt de a-i propune acestuia protocoalele referețive spre cunoștință în decursul de timpuri care se vor defige[23] de dânsul.

Inspectorul de păduri nu-i îndreptățit de a ela[n]sa[24] porunci, de a face opriri sau decizii nici la călătorii oficioase, nici afară de acestea, aceasta rămâne la competența dregătoriilor referiție și lui îi este rezervată, în privința celor sus-numite, numai propunerea normată, după îndemnarea și înrâurința. Numai atunci, dacă o împrejurare de o urgență deosebită recere o dispoziție momentană la fața locului, să fie inspectorul de păduri îndreptățit spre aceasta; trebuie însă să raporteze despre aceasta către dregătoria competentă și să dovedească totodată și urgența.

§ 19

Inspectorul de păduri va raporta Guvernului Țării, în fiecare an, detaliat asupra stării pădurilor țării, asupra măsurilor administrative mai cumpenitoare [raționale], în privința acestora mai ales asupra lucrătivității sale atât la Guvernul Țării cât și în ținuturile singulare, raport care va fi comunicat Ministerului de Agricultură precum și Comitetului Țării, în copie, și va fi publicat cu deplinătate cât mai acurată prin țară.

§ 20

În privința scrisorilor, refuelelor [socotelilor] și desemnelor [însemnelor] trebuincioase pentru scopurile dregătoriei sale, să se îndrepte acesta la puterile ajutoriale ale Guvernului Țării (inclusiv ale Despărțământului de comput și de zidire) încât se pot face atare lucrări după firea lor de aceste.

La călătoriile oficiale, acesta este îndreptățit de a se folosi spre aceste scopuri și de puterile ajutoriale ale căpitănatelor ținutale, iar în cazuri urgente și [de] puterile ajutoriale ale comunelor.

Asupra primirii trebuincioase pe un timp anumit a lucrătorilor ajutoriali spre scopuri anumite, precum spre mapare [cartare], măsurare ș. a., precum și asupra modului de procurare și de desdaunare decide, pe propunerea inspectorului de păduri, Guvernul Țării.

[22] [*Lucrativitate*, (rar) *lucrativități*, s. f., (rar) activitate aducătoare de câștig].
[23] [*Defige, defiq*, vb. (înv.; tr.) a fixa, a determina, a stabili. Din lat. *defigere*].
[24] [*Elansa*

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)

§ 21

Spre acoperirea cheltuielilor dregătoriale şi de rejii [regii], a recuzitelor dregătoriale, a încălzitului, luminatului, a speselor de tipar şi de hârtie şi altele care nu țin de sfera oficiului inspectorului de păduri, se va asemna [cere, solicita] Guvernului Țării o dotaciune[25] amăsurată din mijloacele statului.

Toate cheltuielile se vor calcula după normele prefipte[26] pentru etatul Ministerului de Agricultură.

[25] [*Dotație*, *dotații*, s. f., acțiunea de a dota; înzestrare; mijloace puse la dispoziția unei persoane, unui așezământ. Din fr. *dotation*, lat. *dotatio*, *-onis*].

[26] [*Prefip*

BDD-A32888 © 2014 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 08:58:06 UTC)